

VAN OVER DE IESSEL

april 2016

met in disse editie:

- *'n Biezunder wicht' deur Bert Wolbert*
- *'Gagelmansvennetje in Nijverdal' deur Fenny Martens*
- *'De Fietse ' deur Gerrit Kuijk*
- *'Foto's' deur Jannie Bakker*
- *'Die zundag' deur Henk Vos*

Colofon

•Joargaank 07, Nummer 02

•Uutgave: 1 april 2016

•Deur: SchrieversBond Overiessel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overiessel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: rieckenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek
of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-07-2016

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurlad		1
Colofon		2
Inhold		3
Van de redactie	Riek van der Wulp	4
Meuite weerd umme te wieten...		5
Bleuiend holt	Diny Groothalle	6
Die zundag	Henk Vos	7
Toen den nach kwam	Herman Kampman	8
Foto's	Jannie Bakker	9/10
Ach,vergeten...	Femmy Woltman	11
Gagelmansvennetje in Nijverdal	Fenny Martens	12
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	13
'n Biezunder wicht	Bert Wolbert	14/15
De toafel	Co Mateboer	16/17
Röste	Diny Klock	18
De Fietse	Gerrit Kuijk	19/20
Bujje	Riek van der Wulp	21
Bedgeheimen	Henk Hooijer	22/23
Dree vassies	Mineke Mollink	24
Old Zuilen	Corrie Overmars	25
150 woorden	Co Mateboer	26
Suja suja kiendtien...	Giethoorn	27

Van de redactie...

Alweer een ni-j veurjoor... en alweer een ni-je VODI.

Et winternummer is nog niet uut'ekomen, of de redactie is al weer met de volgende bezig en... door is ie weer! VODI 25!

Netuurlijk is et gien æchte lenteuutgoave, maer umdat wi-j ieder kwartaal uutkomen ku-j d'r niet an veurbi-j goan en et veurjoorsnummer 2016 ef dan ook vule 'fleur' dit keer.

De neture öldt gien vekaansie en zo glier ie vanzelf vanuut et iene in et aandere seizoen.

A-k dat bi-j vrogger tieden vergelieke liekt alles now vule vrogger te wezen in de neture.

Mien oldste zuster was net as ek kleuterleidster. Zie was op 21 meert jorig en kreeg dan steevaste van iene van eur leerlingen een klein boekettien sni-j-klökkies. Ek bin 22 februari jorig en as et veurjoor iel vrog was, dan kreeg ek ze in mien tied ook. Now e-j joren dat ze eind januari al uutebluud bin. Toch ef de redactie een sni-jklökkiesfoto bi-j de rubriek 'Inhold' uutezöcht, want et klökkien gef toch ieder joor weer an dat de lente d'r an kump!

Dit keer is d'r vule copy bi-j ons binnen'ekomen. Doorumme e-w 'Et lange, leste verael...' veur ién keer loaten vervallen.

Wi-j Overiesselse skrievers emn d'r vule plezier an umme al de gedichten en veraelen op pepier te kriegen en wi-j open dat alle lezers d'r net zovule skek van emn umme ze te lezen.

Now e-k nog een goeie road:

Pakt zelf ook ies oen penne, of doekt ies achter oen computer en prebeert ies een gedichien of veraeltien in oen eigen streektael op pepier te kriegen. Et gef oe vule voldoenige, dat kan 'k oe uut ervaerige vertellen. As dat now allemoale een bietien lukt en ie wörn ook nog allemoale lid van onze 'Skrieversbond', wat zu-w dan vule produceren met mekaere!

Een fijne tied toe'eweinst en tot een volgende keer.

Naemens de redactie,

Riek van der Wulp

Meute weerd umme te wieten...

Zunnewende festival.

Op vri-jdag 24 juni viendt veur de tiende keer et 'Zunnewendefestival' plaets op Laandgoed Schuilenburg, in et butengebied van Hellendoorn. Op deze unieke locatie an de Regge kan de bezuker, jongk en old, genieten van prachtige muziek, ontrurende veraelen, indringende poëzie en theater in diverse varianten van de streektael uut de regio en doorbuten.

Aa-j nog meer willen wieten kiek dan op de site www.zunnewendefestival.nl

Bleuiend holt

*In mien tuune stiet 'n struuke
's winters kaal en dor en dood
in die tied geeft alle beume
zich an weer en winter bloot*

*Stille stoat ze doar te kiekjen
greui en bleui is stop e'zet
ziej hebt zich terug e'trökkeren
in hear donker silhouet*

*Maar o wonder, ieder veurjoar
ook al is de winter lang
kump in al die kale beume
'n sapstroom weer vanniejs op gang*

*Dan goa ik noar miene struuke
zie, hij kump al weer in knop
nog eam en felle gelle bluumpies
fleurt de hele boele op*

*A-k det zie dan juicht mien hatte
dan deank ik; ziej wel, het is woar,
al is 't mangs donker, 't zal weer lich wunn'
het is een wonder, joar op joar!*

Diny Groothalle, -Den Ham-

Die zundag.

Die zundag was ik al vrög wakker. Toen ik de gedien lös scheuf keek de donkerte van de nacht van vanof de aandere kaante van et et glas mi-j triestig an.

Mien gemoed wörde er niet opgewekt van. Toen ik nog is goed deur et raam keek, grijsde mi-j ök nog een regenbu-je die tegen het glas striemde mi-j breed toe. Nee ik wörde er niet vrolijk van. Iniens bedacht ik dat ik weg mus. Nee, niet noar een groot feest of noar een begrafenis, gewoon argens noar toe waar ik vaker è-west was. Noar die plekke waar ik veule plezier beleefd hebbe. Veule mooie ding met è-maakt hebbe. Mar ök waar et verdriet mi-j wel is heel dichte bi-j mi-j in de jasse è-kreupen was. De plekke waar ik mi-j trugge kun en nog kan trekken umme in stilte alles wat ik doar met è-maakt hebbe te kunnen overdénken. Mar ök waar ik alles van mi-j of kan loaten glieden. Mien gedahten stop kan zetten. Droom over wat er had kun wezen as alles anders è-lopen was. Mar ök noar de toekomst kan kieken noar wat die toekomst nog veur mi-j in petto hef noa alles wat er de laatste tied gebeurd is. Probeern umme nog wat veur anderen te betekenen. Waar die plekke is? Dat weet ik niet, dat kan zo maar overal wezen. Dat ligt er an hoe mien gemoedstoestand is.

Dat speuln mi-j deur het heufd toen ik de gedien lös scheuf en het weer die zundag an de butenkaante van et raam zien beste deud um mi-j weer in bedde te loaten kroepen.

Mar ik heb niet toe è-geem an die triestigheid. Bin dizze gedachten op gaan skriem en toen dat of was, schien de zonne nog niet mar was et wel ophoaln met regenen en de wind was wat gaan liggen.

Zó tied um mi-j an te gaan kleen.

Henk Vos -Hoogeveen-

Toen den nach kwam

*Veur de laatse keer, kwam de zonne op,
ie waarn nog wakker van den nach doarveur.
De uurn verstriekt, wie deankt niet meer
en ster en moane verliest hun kleur.
Het verschil valt weg, tussen dag en nach;
begin en eande bestoat niet meer.
Minuten liekt uurn, een uur een dag
en der is gin zonne of moane meer.
Wat maakt het uut, hoe lange o-w wacht,
veur oe is tied gin vroage meer.
Toen den nacht kwam,
den zwarten nach kwam.*

*Herman Kampman -Hellendoorn-
(bi-j het overliden van een beste vriend)*

Foto,s

Zörgvuldig skekt ze de möppies op et skaaltien. Roombotter-amandelkukies, lange eleden dat ze die in uus ad ef. Zol ze de koffie vaste anzetten? Nee, nog mæer even wachten, as koffie te lange zokert wördt ze zo bitter.

Zie löp eur kaemertien weer in en kek rond. Alles netties an de kaante, de beide crapeaugies ofwachtend an weerskaanten van et tëùfeltien. Op et tëùfeltien leg de broene enveloppe. De grote klokke tekt zwoor de seconden wæg. Zie sköf vaste een oge stoel van de eettoafel noar de zit-oek en get doorop zitten, eur aanden in de skoot. Rustig wacht ze tot de grote wiezer op de drieje stet. Now kan ze de koffie wel anzetten, zie wil ze wel kloor em as ze komen. Alf elm ongeveer, em ze ezægd. Nog een ketiertien.

Zie deinkt an vrogger, oe ze altied kwamen logeren: de nichies uut de stad, bi-j eur in et dorp. Oe ze et dialæct noabootsten: “Mogen we nog een pàè-àè-àère?” en dan oaste niet weer bi-jkwamen van et lachen. Oe ze an durfden te bellen bi-j de eufdmeester en dan ærd wægdraefden. Of de veur de deure stoande klompen van wildvremde meinsen verwisselden... Zie durfden zovule, vule meer as zie.

Zie kek op de klokke. Et is alf elm. Zie kunnen now elk moment komen. Zol ze de enveloppe vaste leeg aelen? Nee, mæer niet doen, dat leidt de andacht zo of. Eerst ies even gezellig bi-jproaten.

Zie was wel verwonderd ewest toen as ze belden; de leste keer dat ze mekaere espreuken adden was al roem drie jaar terugge, bi-j de begrafenis van een neve. Noa een paar beleefdeidsvragen kwam de reden van et tillefoontien: of zie mischien wus woor of dat mæppien met foto's van opoe indertied ebleven was ? Ad zie ze? Now, dat was ook toevallig! Die wollen ze zo greeg nog ies een keer zien. Was et goed dat ze een keer langes kwamen?

Netuurlijk was dat goed, leuk zelfs! Zie ad de foto's direct op-ezöcht. Kwaert veur elm, wes de klokke. Net as vrogger, deinkt ze: altied te laete veur et eten, altied eerst nog even dit, nog even dat...d'r zat altied ræk in een ofspraak. Zol ze eurzelf vaste een köppien koffie inskinen? Nee, nog mæer even wachten. Alf-onbewust pakt ze toch de enveloppe, sköf de foto's d'r uut. Broenige foto's van old-uutziende meinsen met ærnstige gezechten: eur grootolders, overgrootolders. Gezaemenlijke grootolders en overgrootolders. Grootolders en overgrootolders van een uitgebreid, uut mekaere gegruuid noageslacht.

Ze löt de foto's deur eur aanden goan. De klokke tekt muuizem de minuten wæg. Elf uur, kwært over elm, alf twaelm

Zie wet oe et of zal lopen. Mörn zal de tillefoon goan. Overmörn missskien. “Wat adden wi-j now of-eproaat? Wat, gisteren al? Dat mien ie niet! Ek miende toch stellig... Wat stom van ons! Och ja, wi-j bin ook zo druk! En ei-j die foto’s nog evunden? Ja? Oh, geweldig! Missskien ku’j ze ons ook wel toesturen? ’t Is ook wel een reize, in iene dag èn en weer noar Overiessel... En volgende moand goa’w al weer met de caravan wæg...”

Zie pakt nog een roombotter-amandelkukien en stek et in eur mond. Dan get ze in de bienen en pakt ze resoluut de broene enveloppe, een tube liem en eur foto-album.

Jannie Bakker -Genemuiden-

Ach, vergeten...

Het stond daar al een ele tied
 een kaorte waarop: *Beterschap*
 De zegel in de rechterhoek
 was et ienige wat ontbrak
 Een groet an een zieke
 hartelijk en spontaan
 maar de weg naar de brevenbusse
 was, helaas, nooit edaon
 Patient weer thuus
 een groot gelôk
 toch ef et mi'j espeten
 dat een welgemeend gebaor
 in gebreke bleef mit
 simpele woorden,
 ach... vergeten.

Femmie Woltman -Giethoorn-

Gagelmansvennetje in Nijverdal

Het vennetje in 't Doktersbos
Met ziene vennepluzen
Het water is as teer zo zwat
De turf is vot het blif een gat
Woar de libelles huzen.

Doar tusken de beume lig hee doar
Det oale stuk moeras
De waln bemost woar 't varens staat
A'j laanks de raand van 't vennetje goat
De paegies bint uutehold en dras.

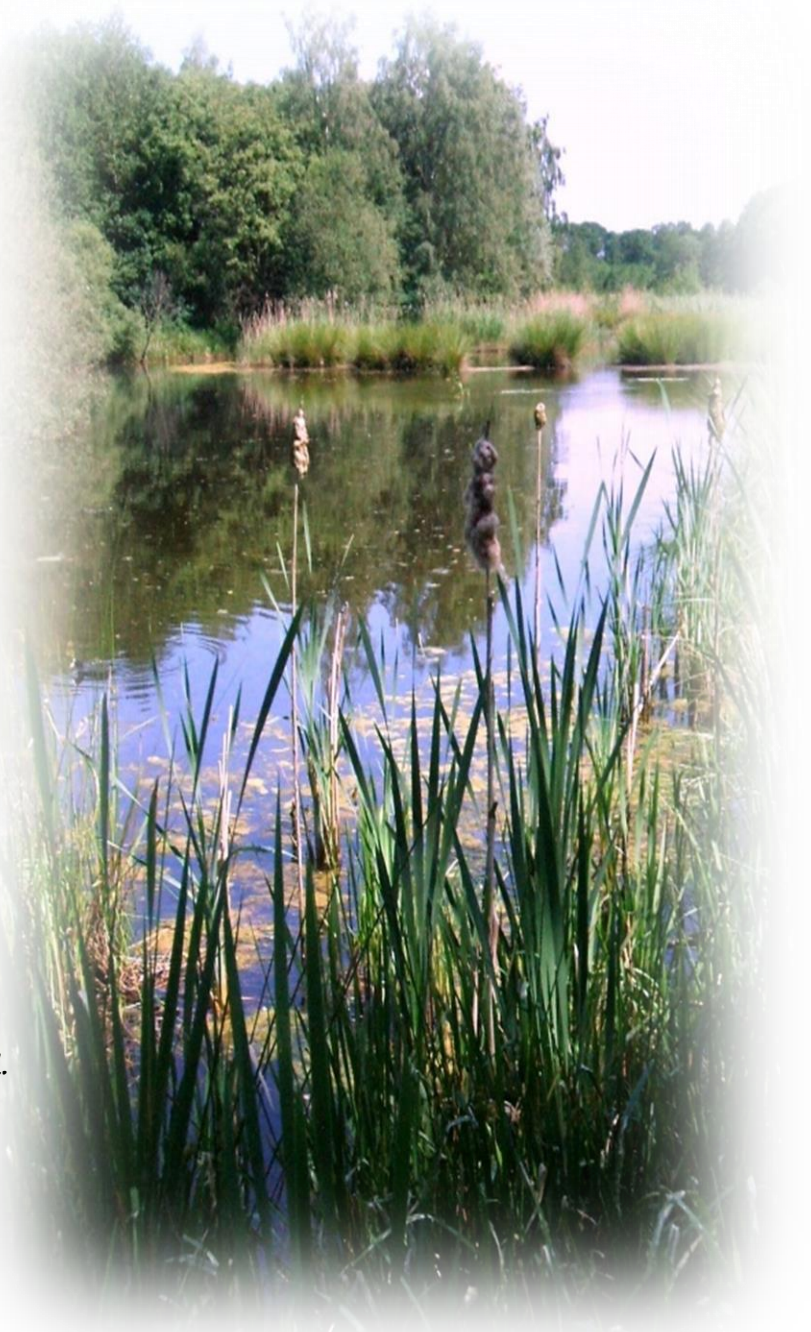
Wat barken staat doar bie j meka
Zee spiegel zik in't venne
Heur veute op het drassig mos
Het lik as komt zee van de aerde lös
Staat wankel op de bene.

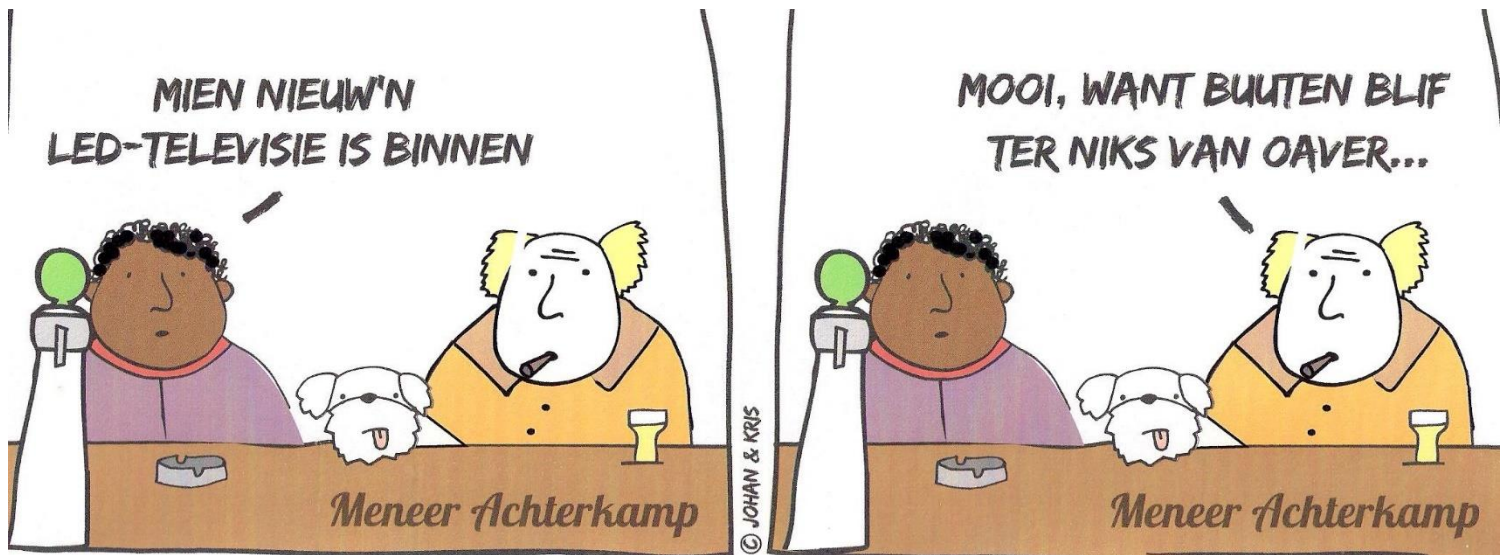
Ok mennig keend hef vrogger doar
De schaatsn onder ebeunn
Het vennetje brach zeen verteer
En heeln midaegn ha'j doar oew plezeer
Hef nen ieder doar oondervunn.

Ok in oonze jeugdjoarn warn wie j doar
Bie j het vennetje in 't Doktersbos
Op'n baankie an nen venneraand
Smeedn wie j met meka nen leefdesbaand.
Iej vriejn doar mar op lös.

Det vennetje in 'tDokters bos
ligt doar nog zo vertrouwd
Het is nen mooi stukkij natuur
Det mut wea bliem ok op den duur
Doar mag nooit wurdn ebouwd.

Fenny Martens -Hellendoorn-

'n Biezunder wicht

Het is dinsdag 3 november 2015. De zun steet hoog an 'n hemmel en de temperatuur ligt boaven normaal. In disse tied van het joar bint der nich zoavöl van. En wat doo ie dan, ie pakt de crossfiets en trapt nen eand in het roond. Welke kaant geet het oet vandaag? Dat besloet ik eagenluk pas as ik de stroat oet dreai. Het ligt an de weend, mien gemood en ok wat der ounderweg te zeen en te beleaven is. As ik nen mooien zaandweg zee, of 'n klean bospeadke scheet ik derin en zee wal woar ik oet kom. Van te vuurten nem ik mie wal vuur wat vuur tied ik in hoes wil wedden. Van Oldnzal geet het op Deankaamp an, goa links 'n Palthendiek op en via 'n Loosteresweg noar het kanaal Almelo-Nordhorn. Wat lig 'n natuur der in mooie kluren bie, ie könt weer wied kieken, want 'n mais is vot.

Noa wat roundtoeren achter langs via Tiligte, woar nen man drok gangs is met nen bladbloazer het blad bie het Mariakapelleke vot te bloazen, oaver 'n Kerspelweg noar Ottershagen. Doar an 'n Kerspelweg goa ik der evven of umdat nen boer langs de stroat kisten met appels en peren hef daalzet. De namen van de appels en peren stoat der bie schrevven. Ok de roade Jonathan appels. Dee hadden wie bie ouns in hoes ok en het wadden een van de lesten dee wörden plukt. Disse appels konden het langst doeren. Tot wal an het vuurjoar too nam ik ze met noar school. Bie ouns laggen ze in kealder, dreug en op de juuste temperatuur. 'n Jonathan boam bie ouns hoes is der nich meer, net zoaas heelvöl dinge vot bint. Ik wil der 'n paar kopen, meer zee dat ik gen kleangeld heb. Vuur der een zoa met nemmen heb ik het lef nich.

As ik de Loagse stroat oaverstek bin ik alweer in het Springendal. Via 'n Mosbekweg kom ik binnen duur op 'n Heuidiek. Net vuur de Peardeslenkte is rechts 'n stuk bouwlaand zwart maakt en helemoal achterop zee ik 'n beankse stoan. Mooi in de zun, oet de weend, wat wil ie nog meer. Duur koelen en grös, prebeer ik langs 'n raand van het stuk laand oavereand te blieven, want vuur ie het weet lig ie teggen de groond en heb ie de but kapot. Of nich dan.

As in 'n paradies, zoas het beankse doar ligt.

De zun liek vuur mie schient met nen glaans oaver het zwarte laand, dee op zien buurt 'n shearp contrast gef met 'n raand der umhen van beum in 'n onmeunige scala van woarme kluren.

Het is 'n biezunder beankse, maakt van eekenhoalt. 'n Vief sterren terras. An het eand löp het oet in ne plaank met 'n roond gat waar duurhen nen boam greuid. Ik zet miene fiets teggen dat leste deel, doo 'n helm of en wil beginnen um miene stoet op te etten. Op de ruglönning valt mien oag op 'n roestvriej stoalen pleatke met ne tekst der in graveerd. Ik goa nöager.

Der steet schrevven: *"Wendy", Een bijzonder meisje heeft haar sporen op aarde nagelaten en volgt nu haar weg...*

Het döt mie wat. Eagenlijk wet ik nich wat ik hier bie mot deanken. Leu, woarschienlijk familie of vreenden, hebt dit hier daal schrevven. Woarum? Wat is der gebuurd en woarum op disse stie? Is het beankse op disse mooie stie verbonden met Wendy, of steet het los van mekaar? En veural hoo mot ik disse tekst leazen. Wendy, 'n biezunder wicht, het steet der. Zee hef ok hier op earde wat terecht maakt. Was het in materiële zin, was zee drok in 'n natuur, of hef zee wat terecht maakt bie de leu in ear gemood? Ik leas het wal dree moal noa en verget miene boterham. *"en volgt nu haar weg..."*, is het leste deel, met dree puntjes op het eand. Het gef mie 'n vrömd geveul.

Ik wil hier eagenlijk zoa rap möggelijk weer vot. Nöast het pleatke goa ik kort even zitten, kiek in gedachten oaver het laandschop en et ne kreentenbol op. Op weg noar hoes schöt mie dee tekst, vuural dat leste deel, iederbod weer duur 'n kop.

Bert Wolbert -Oldenzaal-

De Toafel.

Nooit is dit woord zo vaeke ofgeloopen joor in het HCG (Historisch centrum Genmuiden) over de toafel egoan. En ie snappn wel wat aa'k met de toafel bedoele: de roadstoafel. Moandn ef ie in de veurkaemer estoan.

"Woor stet de toafel? Maak' m zien. ?"

"Ek kome veur de roadstoafel."

"Aak de skoenn uuttrekke, maak der dan in?"

En dan gong de deure veurzechtug lös, de stemme wörde edempt, want door stond... De Toafel.

De 'Toet-Anch-Amon' van Gaellemuun.

Now is ie weer weg...

En zo eerste moandnlank een geweide stilte in de veurkaemer .

Die is wel ies oneerbiedug vergeleekn met een sterfuus, mer zoverre wi'k niet goan.

Mer toch, as de bezoeker binn was, dan wörde toch de pet of oed ov'vezet en de dasse recht e-trökkn, want door stond ie. De olde Roadstoafel.

Lachn was kontabande. Stel oe veur! De toafel ef et knettern van de braand van 1868 eurd, et gegiel van miensen die in de strörmvloedn mee esleurd wördn, en dan doorbi-j stoan te lachen?

"Meneer, wi-j asjeblieft weggoan, lachen dut men ier niet en peutern in de neuze ielemoale niet.."

Et gebeurde een keer, dat toen der iene mos proessen, dat ie met zien gezechte in de onderlaekns van de kleerkaste edeukn is. Die ad et begreepn!

Disse toafel: Et ienege kostbaere wat Gaellemuun met et verre verleedn verbiendt, op de waeterspeier in de tuin noa. Ook de drinkoorn, mer die ef ook al zien 2^e leem. Die is al keer reviseerd.

Vergeetn zulln wi-j em niet meer. Over zovuule joorn zittn wi-j in de Miente achter een rollator en zeagn wi-j teegn mekaere : *"Wiet ie nog van de toafel, de olde roadstoafel, toen die in Gellemuun was? Dat waarn nog ies tiedn; toe wörde nog geschiedenis eeskreevn."*

Ja, de toafel...

An de veurkaante het woapn. Het met vakmanschap, mer veural liefde is het schild met de vis, de sterrn en et keerltien der boomop uutesneedn.

A-j et oe indenkn, dan löp et kiepevel oe over de rugge. Etzelfde woapn dat er now nog nog is en op de gevel van et olde en neie staduus stet, dat woapn dat de wentelingen der eeuwen fier deurstoan ef, is òns woapn...

Dat woapn van Gaellemuun, dat i-j lief! En et is mer goed, dat Gerzee, Peper of aandere patjakkers niet in de veurkaemer ewest bin, anders zol'n ze beleefd, mer dringend, met ingeöldn ertstocht, sommeert ween, as de wiede weergao op te krassen. Un anwezigheid zol een regelrechte skoffering veur Gaellemuun en zien bewoners ewest ween.

Toen as de toafel emaeft is, was Gaellemuun een plaesien van neks, mer zie addn wel lef! Een eign toafel met een eign woapn en in die toafel laedn, woorin belangrieke stukkn waarn oppebörgn.

Woor die stukkn ebleem bin? Wi-j veronderstelln dat gien iene et zal zaegn. Verbraand? Verdonkeremoand? Laegn ze soms in een verbörge

uukien. Bin ze et ge-eim van Gaellemuun?

Bi-jveurbeeld, dat alle grootburgers een altied-durende vrijheid van veergeld em of dat ier op de Oek et begin was van Oekse en Kabeljauwse twisten? En is doorumme de vis boomop het waepn een kabeljauw? Wie zal et zeagn.

Bi-j het vertrek van de toafel e'k nog ies goed in alle uukies ekeekn, mer der was neks te ontdekkn. Ook gien geheime laegies. Mer dat wiet ie nooit. Ek eb ook ook gien skroeve ezien. Een skroeve a-j der op drukkn een laegien lös dut valln. Neks van dat al. Nog gien met de aand gesmede peperklip laag der in...

Wi-j, as Gaellemunegers, em een uutneudege ekreegn um ies een keer in et archief van het Rijksmuseum te kieken um te zien woor die toafel now weer veur eeuwen bewaerd wördt.

Wi-j goan met zien allen mee um door in de krochten van het Rijksmuseum ies rond goan skuum nor die documenten. Mer niet allienug nor die documenten en aktes!, wie wet wat er nog meer uut Geallemuun leg tussen die olde Rembrandts, kenonskogels, kraakporcelein en saebels! Miskien wel een document dat Gellemuun nooit met die aandere plaesies in de buurte mog goan fuseren, ondertekend deur de hertog van Alva en Willem van Oranje of dat et blokuus weer opgebouwd mut wörn.

Ie eurn der nog van. Wi-j neem een kerrebies mee en door stoppen wi-j in wat van ons is. W-j kunn der net zo goed op passn as et Rijksmuseum.

Co Mateboer -Genemuiden-

Röste

Ik heur bieje elken stap
 het knarpen van het grint
 't klinkt zo hard
 en oaverstemt zo ruw
 het zachte soezen van de wind.

Hier gien geroas van 't verkeer
 gien radio met bonkend beat
 alleen de röste
 waarin de jach van alledag
 veur eamties vergiet.

Ik heur mien voetstap op 't grint
 gedachtenloos tel ik ze met
 en onderwiel vraag ik miej of
 hoevölle meansen hier
 ear voetstap hebt e-zet.

De veurjoarsbluumpies in mien haand
 verspreidt een zachte zuute geur
 en tussen 't iele barkenblad
 kroept, heel veurzichtig nog,
 de earste zunnestroalen deur.

Een vogel zingt,
 hij viert 't nije leam
 en zingt een lofzang veur zien Hear
 hij vuult de lieve lente wear
 wil al zien bliejschop gee'm.

Ik leg mien bluumpies zachte near
 bieje ear die veur miej waren,
 ziej gaven miej het leaven deur
 met duustere plekkies en met kleur
 ik wil het bliej anvaarden.

Diny Kloek -Hellendoorn-

De fietse

In de buurte van Münster hadden ze, Ali en hee, een logeerboerderieje evonden um de jöörwisseling deur te brengen. De hof droeg de toepasselijke name “Achterndiek”, wat Gerrit metene an zien Dèventers en an het Twents en Achterhooks denken deej. De boer en zien vrouwe sprakken veurtreffelijke het Munsterse Platt, zoodat zee zich met hun Dèèmters schitterend redden konden. Dat bleek metene al bie de ontvangst diee middag veur Silvesteroavond, zooas de boerinne oldejööroavond bleek te neumen. Noa de koffie met ‘koeechen’, lekkere taerten in vier soorten, wieren zee deur de jonge boer Karl Schmidt rondeleid langes het vee deur de stallen. Gerrit genoat, want zien oavergrootvader was immers oke boer ewest en zien vader had ter altied mooi oaver verteld. Ze kwammen in de wagenloze en toen... zag e diee fietse stoan, diee ‘Burgers ENR’, diee hem kats van de kaerte brengt, wan hee steet plotseling nieet meer in Münster, Achterndiek, möör in de keuken op Ravenstroate nummer oachte in Dèventer, op zoaterdag de tienden februäri viefenveertig, noadat op dinsdag de zesden hun huus deur de geallieerden in puun was ebombärdeerd, toen ze bommen gooiden op Koelhuus Linthorst. Hee had dat altied ontholden, want zien kleine zusken Jennie was op de tienden negene eworden.

Bie de gööstene steet een jonge van zien lèèftied; hee hef zieneigen ummekleed bliëkböör, want zien moffensoldatenuniform lig op de keukentoafel esmeten en hee hef kleren van Gerrit uut de kaste ehaald en anetrokken. Hee hef een vootreuster bie de achterdeure vortehaald en oaver de gööstene elegd en hee steet een grote lappe vārkenSVleis boaven een holtvuur op het reuster te reusteren. Gerrit snuf, 't ruk verrekte lekker.

De jonge zut hem en bārst in hulen uut. "Nichts sagen, nieks verroaten", snikt e, "Ick bin geflüchtet, desertiert, ick moch' nich vechten!" Het laatste klonk hārtstikke Twents; diee vent kon wel es van vlak achter de poale kommen.

Gerrit pakt hem bie de scholders. "'k Helpe oe", zeg e, "mōōr wiejluu goat eerst dat lekkere vleis èten; wa'j oaverholdt, nem iej mee veur onderweg en... iej goat op de fietse van mien vader!"

Èven later zit ze te nasjen. Gerrit heurt nog dat de jonge uut Nordhorn kump en Gerhard Schmidt heet. Dan haalt e een jutezak uut de schure en een wit kussensloop uut de linnenkaste en dut het resterende vleis terin. Dan nemt de ene Gerhardus, sterke speer, den anderen mee nōōr buten en zeg: "Hier, nemt de fietse mee und fahrt nach hoes hen!"

Toen was e inens weer bie de les: Oldejōōrsdag tweeduzend vieftiene. "Lèèft e nog?" - "Wieerr?" - "Gerhard Schmidt." - "Joa." - "Woa ist er" - "Drin."

Èven later omhelsden ze mekāre! Ze proatten honderduut. Vernammen hun lèvensloop van mekāre van hun zeuventienden tōt hun achtentachensten. Meer as zeuventig jōōr mekander nieet ezien! Het wier een pracht oldejōōrsoavend met Krapfen en Glühwein.

Midden in de nacht gingen ze op bedde.

Gerrit was stomverbaasd dat e de volgende mār in zien eigen bedde noast Ali wakker wier. Wiee had hun teruggebracht nōōr "De Pellerieje" in Diepenveen? Dee der nieet too. Hee had een geweldige Oldejōōrsoavend ehad. Toch es an Beejenwee van Dèventer vroagen de Moerbeistroate weer de name Ravenstroate te geven, anders zollen de mensen vāste nieet geleuven dat disse gebeurtenissen echt hadden plaatsevonden.

Gerrit Kuijk -Deventer-

Bujje

Et lome lecht is langzem uut'egoan.
 De dag kreg zwærte raanden van de nacht.
 Verwærd is de netuur, van slag ebracht,
 löt alles um ons én stief stille stoan.

Een donderwolke, driegend, kan deurdacht
 eur valse skaduw op de aarde spugen.
 Dan weelt een wilde wiend, de buzen bugen
 en riegelend regenwaeter kump met kracht.

Slechts körte tied, dan is 't geweld ekierd
 en alles kan weer díépe oasem aelen.
 De boel drupt nog wat noa, lecht is opaanden.

d' Umgevige is wel verangewierd,
 maer zoemerzunlecht löt eur stroalen daelen,
 dut dan de bujj' an d' orizon verzaanden.

Riek van der Wulp -Genemuiden-

Bedgeheimen

Wee'j wel wat ik nou mooi wark viene. Vakaansie hollen. Niet dat het wark waar ik mien dagelijkse boterham mit verdienne zo'n beroerde bezigheid is, maar het haalt het bij lange na niet bij het vakaansieplezier.

Maar wat is nou eigenlijk de lol, die vakaansie hollen mit zich mit brengt. Nou bij mij zit in het verblijf op een aander plekke, bij aandere meinsen, mit een aandere taal, aandere gewoonten, aander eten en een hiel aandere cultuur. Kortom alles aans dan aans. Alles aans dan normaal.

Uut de sleur.

Maar toch is d'r ien ding op vakaansie die ik eigenlijk net as thuus zul willen hebben.

Mien bedde.

De bedden op de vakaansieadressen bint aover het algemeen best wel van een redelijke kwaliteit. Dus daar lig het niet an. Maar ze bint altied harder of zachter dan oen vertrouwde sponde. En natuurlijk wen ie ook wel weer an zo'n aander stugheid. Maar daar giet tied aover hin. En dat is nou net het probleem. Bin'j eindelijk een beettie an oen vakaansiebedde ewend, mu'j weer naor huus toe.

Nou veurig jaor was het weer goed raak. Het bedde op oons vakaansie adres had de soepelheid van een zak maal. Veul te hard naor mien gevuul. Nou he'k wel ies 'eheard dat een stug bedde goed is veur een meinse en dat wi'k ook best annemen, maar het was beslist niet goed veur mien nachtrust.

D'r waren trouwens meer factoren die een gezonde nachtrust in de weg stunden. Zo was d'r in de eerste plaatse het laken. Die was niet lekker glad zoas thuus, maar daar hadden ze een patroon in'eweven, die het geheel nogal robbelig deud anvuulen.

En daar had ik last van.

Het laken was trouwens ook veul te klein. As ik mien blote scholder wol bedekken, dan had ik de voeten bloot. En as ik dan weer mien voeten wol toedekken, dan kwaamp het ding an de baovenkaante weer lengte te korte. Ik deenke dat hiel wat meinsen het ding allange van zich of'eschupt hadden. Want de temperaturen waren zodanig, da'j eigenlijk niks aover hoefde. Maar ik bin dat niet gewoon en ook dat stoort mij in mien nachtrust. Dus daar mus een oplossing veur komen. En inventief as ik binne, had ik binnen de korst meugelijke tied bedacht wat ik doen zul. Ik zul 's nacht een T-shirt antrekken. Dan had ik de baovenkaante in ieder geval goed of'edekt en dan kun het laken wat verder naor beneden. Maar achterof bleek het toch niet zo'n geslaagde oplossing. Want ik kreeg het mij toch benauwde warm 's nachts. Badend in het zwiet worde ik tegen een uur of twee wakker. Het T-shirt heb ik gelieke maar of'edaant as nachtkleding.

Waar ik daar trouwens ook slecht van 'eslaopen hebbe, dat was het hanengekraai. Daar had het bedde op zich natuurlijk part nog deel an, maar het was wel knap vervelend.

Tegen een uur of vier begunde ut.

De eerste twee nachten had ik d'r nog niet zo'n last van 'ehad, maar de darde nacht... verschrikkelijk. Twei hanen dichtbij en twee wat verder weg. De twee vlakbij – waar ik logischerwijs het meeste last van had – hadden een hiel verschillende kraai. De iene had een veul zwaardere stemme dan de aander. Zeg maar een eerste en een tweede tenor. De frequentie waormit ze kraiden was trouwens ook verschillend. De eerste tenor begroette het ochtenglören elke acht seconden en de tweede tenor wachte daar negen seconden mit. Het gevolg dat ze zo nou en dan tweistemmig kraiden. En slaop daar maar ies deurhin.

De vierde nacht he'k weer niet best 'eslaopen. Ik worde wakker umda'k de hanen nog niet 'eheard had. Dat kun ook nog niet want het was pas drei ure, dus die biesten zaten nog lekker op stok. Ik heb daar dus zeker een ure op het kraaien liggen wachten. Ja, de meinselijke geest is soms ondoorgrondelijk, want bij het eerste gekraai wat ik heurde, bin ik as een blok in slaop 'evallen.

Van de hanen heb ik verder niet zoveule last meer 'ehad. Daor was ik veur mien doen nogal snel an'ewend. Maar dan waren daor ook de honden nog. Die blaften mij dan wel niet wakker, maar zij stoorden mij wel lillijk bij het weer in slaop vallen.

Maar op de achtste of de negende dag, worde ik wel wakker 'eblaft. Een grote hond – wellicht zonder vaste woon of verbliefplaats – was wel wat arg dichte in de buurte van oons appartement 'ekomen en meende daor ies de boel op stelten te mutten zetten.

As een goed lopende diesel hef hij zeker een ure ononderbreuken deur 'eblaft. Toen was waarschijnlijk de braandstof op, of ik bin in slaop 'evallen dat wee'k niet, maar ik heb um verder niet weer 'eheurd. De volgende nachten ook niet.

Trouwens het slaopen gung nao de tiende nacht sowieso al een stok beter. Het was nog wel niet umme aover naor huus te schrijven, maar ik wus per nacht toch wel zoveule slaop bij mekare te sprokkelen, dat het een normaal functioneren niet meer in de weg stund.

A'j d'r oge veur hebt, dan hef dat slechte slaopen op zo'n vrumd bedde ook nog wel een veurdeel. Ie gaot oen eigen bedde toch wel hiel arg waardenen.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Dree Vassies van Mineke Mollink -Hellendoorn-

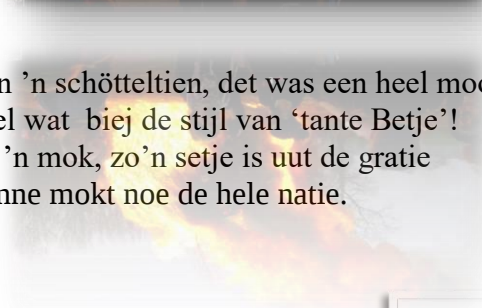
D'r was eens 'n klean slötteltien, den passen op 'n hart
 en as dan 't harte lösgung, dan gung de boel pas echt van start
 Heel apart! Dan stroomde liefde deur het lief,
 teminsten veur 'n minuut of vief! Joa heel apart!
 Ma op 'n keer haperde het harte, 't slötteltien pasten ok op 'n heel
 ander harte! Zeg zelf... Toch heel apart?
 'n Cardioloog mos uutkomst geven. Hej plaatsten toen wat stents
 En noa heel arg völle umwegen, wödden 't probleem toch ma verzwegen...
 Heel apart!

D'r was eens 'n poasvuur den stun in vuur en vlam hej knett'rn en
 knapp'n, ma det mos ok, iej wössen woar 't van kwam.
 'n Vonkenreagen spuw'nde uut van toch wel duuzend vlammegies
 De meansen waren d'r stille van en waren zo mak als lammegies.

D'r was eens 'n köppien en 'n schötteltien, det was een heel mooi setje
 Ma het heurd'n toch ok wel wat bie de stijl van 'tante Betje'!
 Noe drinkt men koffie uut 'n mok, zo'n setje is uut de gratie
 en behalve oonze Koninginne makt noe de hele natie.

Old Zuilen

Et kasteel
de tuinen
de plekke woar ik geboren bin.

Vieftig joar later
was ik doar met mien moe en man
geneüte van et uitzicht
de meanderende Vechte
prieelties langes de oever

Ik zöchte al joaren mi-jn roots
verleur mi-jn arte
an dikke kasteelmuren
de krudentuin.

Old Zuilen
ik heb oe evunn.

goa ik nog iéns terugge
noar doar woar ik geboren bin?

Corry Overmars -Hasselt-

Et onderdvvuoftig woorden verhaal...

Waeterspiegeling

Gejt ef meraekels last van zien maege.
 Al verskillende keern is ie nor de dokter ewest.
 Allerlei draenkies ef ie ekreegn, mer neks ölp.
 Altied mer die zeerte, i-j wördt er gries van.
 Et ienege, wat verlechtege gef, is wat bier drinkn. “Bier zuuvert!” zee zien kaemmeroad, “regelmoatig drinkn.”
 Mer al ölt Gejt er niet van, et elpt soms wel. Altied ef ie der iene op zak.
 Gistern ef ie een einde eloopn. B-j de iesbaene had ie et flessien leeg, mer de piene bleef.
 Op dat oognbek had ie lak an alles en iederiene en i-j gooide et zowat lege flessien in de sloot.
 Alf onder waeter bleef et drievn...
 De hals van het flessien stak boom waeter uut. Et leekn der wel twee-j.
 “Zoepert !“eur d’ie achter um.
 Een vrouwgien met een grote hond kwam um achterop.
 “Ja,” mompelde Gejt, “zie kiekkn mer nor de spiegelink, mer die is vaak anders as de werkelijkheid.”

Co Mateboer -Genemuiden-

Suja suja kiendtien...

Twée hlscte beenties

Tien roze teenties

Klein spartelaandtie

Ut 't wiegemaandtie

Piep... dat is Jaantie

Giethoorn

